

Kolejność udziału w posiedzeniach ławników, mieszkających poza siedzibą sądu pracy, należy wyznaczyć w taki sposób, aby nie byli zmuszeni zbyt często w jednym miesiącu udawać się do siedziby sądu pracy.

§ 2. Od ustanowionej kolejności należy odstąpić tylko wtedy:

- 1) gdy dodatkowo muszą odbyć się posiedzenia nadzwyczajne w programie posiedzeń nieprzewidziane;
- 2) gdy jakaś rozprawa ma być prowadzona przed tym samym kompletem;
- 3) gdy rodzaj danej sprawy wymaga współdziałania ławników, należących do tej samej lub podobnej gałęzi pracy, co strony procesowe.

§ 3. Jeżeli sąd pracy podzielony jest na kilka stałych oddziałów według pewnych gałęzi pracy lub według kategorii zbliżonych do siebie gałęzi pracy, należy tworzyć komplety i wyznaczać na posiedzenia poszczególnych oddziałów ławników, reprezentujących dane lub zbliżone gałęzie pracy.

§ 4. Przy ogłaszaniu w myśl art. 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy dni i godzin, w których powód może bez wezwania stawić się wraz ze stroną pozwaną dla rozpoznania sprawy, winny być ogłoszone również nazwiska ławników, wyznaczonych na te dni do udziału w posiedzeniach z podaniem ich zawodu i grupy, którą oni reprezentują, a jeżeli sąd pracy jest podzielony na kilka oddziałów, z wymienieniem również oddziału, w którym posiedzenia się odbędą.

§ 5. Jeżeli w sądzie pracy niepodzielonym na stałe oddziały istnieją spory w pewnej gałęzi pracy w takiej ilości, że wyznaczone dni posiedzeń będą prawdopodobnie całkowicie wypełnione tego rodzaju sprawami, w takim razie przy ustanowieniu kolejnego udziału ławników należy to uwzględnić w ten sposób, aby na ławników przy tych posiedzeniach wyznaczani byli imiennie tylko ławnicy, należący do tej lub zbliżonej gałęzi pracy.

§ 6. Listę kompletów posiedzeń (ust. 1 § 1) należy doręczyć co najmniej na 10 dni przed terminem pierwszego posiedzenia nią objętego wszystkim ławnikom, których współudział w posiedzeniach jest w niej zapowiedziany.

Doręczenie listy kompletów posiedzeń stanowi zarazem wezwanie dla tych ławników do przybycia w dniu, w liście tej oznaczone, na posiedzenie; osobnego zaproszenia się nie posyła.

§ 7. Ławników, których trzeba przybrać do udziału w posiedzeniu, nieprzewidzianem w liście kompletów posiedzeń, oraz zastępców ławników (ust. 2 § 1) winien przewodniczący sądu pracy zaprosić na to posiedzenie osobnym pismem.

W razie potrzeby można zapraszać telegraficznie lub telefonicznie.

§ 8. Jeżeli ławnik nie może przybyć lub wziąć udziału w danej sprawie (art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy) winien zawiadomić o tem niezwłocznie przewodniczącego sądu pracy. Gdyby to była przeszkoda nieprzewidziana,

winien niezwłocznie zawiadomić o tem przewodniczącego sądu pracy, ewentualnie telegraficznie lub telefonicznie.

§ 9. Każda lista kompletów oraz każde osobne zaproszenie ławnika, wystosowane w myśl § 7 rozporządzenia niniejszego, winno zawierać pouczenie, obejmujące treść § 8 rozporządzenia niniejszego oraz ustępów 1 i 2 art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy, a lista kompletów nadto treść ustępu 2 § 6 rozporządzenia niniejszego.

§ 10. Ławnik obowiązany jest o każdej zmianie mieszkania oraz o utracie charakteru reprezentanta tej grupy, z której był powołany, zawiadomić przewodniczącego sądu pracy w przeciagu trzech dni.

§ 11. Przepisy powyższe stosują się odpowiednio do zastępców ławników sądów pracy.

II. Wyznaczanie ławników sądu okręgowego do udziału w posiedzeniach tegoż sądu.

§ 12. Postanowienia §§ 1 do 3, oraz 5 do 11 rozporządzenia niniejszego mają odpowiednie zastosowanie przy wyznaczaniu ławników do udziału w posiedzeniach sądów okręgowych z następującymi odchyleniami:

1) listę kompletów posiedzeń dla sądu okręgowego ustanawia prezes tegoż sądu na pół roku kalendarzowego zgóry lub na okres krótszy, jeżeli po ustanowieniu sądu pracy czasokres do końca roku kalendarzowego jest krótszy niż pół roku;

2) w razie istnienia w okręgu sądu okręgowego kilku sądów pracy, ławników sądu okręgowego należy wyznaczać do udziału w posiedzeniach sądu okręgowego bez względu na to, z okręgu jakiego sądu pracy oni zostali powołani.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

869.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości oraz Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 30 listopada 1928 r.

o dietach i kosztach przejazdu ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych.

Na podstawie art. 16, ust. 4 art. 31 i art. 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 350) zarządza się co następuje:

§ 1. Diety ławników sądów pracy i sądów okręgowych oraz ich zastępców, wynoszą w razie udowodnionej utraty zarobku 12 złotych za każde posiedzenie,

na które ławnik lub jego zastępca przybył do sądu na podstawie wezwania przewodniczącego (prezesa) sądu.

§ 2. Zamiejscowi ławnicy i ich zastępcy otrzymują oprócz diet zwrot kosztów przejazdu do sądu i zpowrotem najtańszym środkiem przewozowym. Przy przejazdach kolejowych zwrot tychże kosztów nie może przekraczać kosztu przejazdu drugą klasą.

O przyznaniu diet i kosztów przejazdu rozstrzyga przewodniczący (prezes) tego sądu, przy którym ławnik względnie jego zastępca są ustanowieni.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

870.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości i Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 4 grudnia 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu — w sprawie przekształcenia sądów przemysłowych w Bielsku, Krakowie i Lwowie na sądy pracy oraz zmiany granic okręgów niektórych z tych sądów.

Na podstawie ustępu 3 art. 2 oraz art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 350) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia organizacyjne.

§ 1. Sądy przemysłowe w Bielsku, Krakowie i Lwowie, działające na podstawie ustawy z dnia 27 listopada 1896 r. o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i o sądownictwie w sporach dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych (Nr. 218 austr. Dz. U. P.) z dniem 15 stycznia 1929 r. stają się sądami pracy o ustroju przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 350).

O ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, z dniem 15 stycznia 1929 r. przestają odnośnie do powyższych sądów przemysłowych, jak również odnośnie do ich sądów odwoławczych, obowiązywać postanowienia ustawy z dnia 27 listopada 1896 r. o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i o sądownictwie w sporach dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych (Nr. 218 austr. Dz. U. P.) oraz postanowienia rozporządzeń wykonawczych, wydanych na jej podstawie.

§ 2. Z dniem przekształcenia wymienione w § 1 sądy przemysłowe zmieniają swoją nazwę na „sądy pra-

cy”. Zmiana ta winna być uwzględniona w pieczęci sądu, napisach, pismach oraz we wszystkich orzeczeniach, wydanych po dniu 15 stycznia 1929 r.

§ 3. Właściwość miejscowa poszczególnych sądów pracy, powstałych z sądów przemysłowych, obejmuje następujące obszary:

1) Sądu pracy w Bielsku — obszary gmin Bielska, Starego Bielska, Aleksandrowic, Komorowic Niemieckich, Kamienicy, Wapiennicy, Jasienicy, Dziedzic, Czechowic, Jaworzna i Chybia.

2) Sądu pracy w Krakowie — okręgi sądów grodzkich w Krakowie.

3) Sądu pracy we Lwowie — okręgi sądów grodzkich we Lwowie oraz obszar gminy miasta Winniki.

Właściwymi sądami odwoławczymi dla tych sądów są sądy okręgowe, w których okręgu położone są odnośne sądy pracy.

§ 4. Ustala się liczbę ławników i ich zastępców dla sądów pracy, przekształconych z sądów przemysłowych i odnośnych sądów okręgowych w sposób następujący:

- dla sądu pracy w Bielsku — liczbę ławników na 52, zastępców ławników na 104;
- dla sądów pracy w Krakowie i Lwowie — po 124 ławników, a po 248 zastępców ławników;
- dla sądu okręgowego w Cieszynie — liczbę ławników na 32, zastępców ławników na 64;
- dla sądów okręgowych w Krakowie i Lwowie po 56 ławników, a po 112 zastępców ławników.

§ 5. Istniejące przy dotychczasowych sądach przemysłowych oddziały powołane w myśl § 21 ustawy z dnia 27 listopada 1896 r. do rozstrzygania sporów pomiędzy trudniącymi się handlem a ich pracownikami, zostają przekształcone na oddziały sądów pracy do spraw pracowników umysłowych.

§ 6. Dotychczasowi przewodniczący sądów przemysłowych oraz ich zastępcy zostają z mocy rozporządzenia niniejszego powołani na przewodniczących względnie zastępców przewodniczących w odpowiednich sądach pracy.

§ 7. Postanowienie § 6 ustawy z dnia 27 listopada 1896 r. (Nr. 218 austr. Dz. U. P.) zachowuje moc obowiązującą do dnia 1 kwietnia 1929 r., poczem koszty rzeczowe utrzymania sądów pracy przejmie zgodnie z art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy Skarb Państwa.

§ 8. Poczynając od dnia 15 stycznia 1929 r., wynagrodzenie przewodniczących sądów pracy, powstałych z sądów przemysłowych, i zastępców przewodniczących oraz diety ławników i ich zastępców będą ustalone i wypłacane na zasadach, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej o sądach pracy i rozporządzeniu wykonawczym z dnia 30 listopada 1928 r. o dietach i kosztach przejazdu ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 869).